

פנעים

הנשיכה

כפעם הראשונה בישראל

נשיכת הנאנסת שימשה

סיוע מישפטי לזיהוי האנס

כאשר באה התובעת המוכשרת, ד"ר דרורה פלפל, לשקול את הראיות שהיו בידה בתיק-האנס, גילתה כי הסיוע לזיהוי הנאנס היא נשיכה. על כתפו הימנית של רענן צ'רב (20) ניכרו, בעת מעצרו, סימני-נשיכה, ומ-תחתם פסים ארוכים של שריטות. **איום כספין גירוש.** ב-27 במאוס התלוננה שרה (שם בדוי, שכן על השם המלא חל איסור-פירסום), כי כלילה ציל-צל בדלתה רענן צ'רב, וביקש לדבר עם

עורכת-דין פלפל
אות קין

את הנשיכה והשריטות, שנמצאו בכת-פו, הסביר בקטטה עם אחיו: כאשר באה התובעת לעמת את שתי הגירסות, זו מול זו, נאלצה להביא עדות רפואית, כדי לזהות את השיניים שננע-צו בבשרו של רענן.

ד"ר דניאלס פיליפס קבע בתעודתו כי מצא סימנים האופייניים לנשיכת אדם, בכתף הימנית של צ'רב. הוא קבע גם כי הם נגרמו כשבוע לפני הבדיקה. כאשר התבקש לזהות את השיניים, בדק את שיניה של המתלוננת וכתב בתעודה: „בבדיקת השיניים של שרה, עשינו נס-יון השוואה. הנזקים שנרשמו למעלה אצל הנבדק, רענן צ'רב, מתאימים לנשיכה של הבחורה בשם שרה...”

הדוקטור ביקש את שרה לנשוק אותו בזרוע, כדי למדוד את קוטר הנשיכה. לכאורה היה זה זיהוי מושלם. אך התו-בעת הזוהירה שוחחה עם הרופא, והת-ברר לה כי כוונתו היא שקוטרה של הנשיכה מתאים לפיה של שרה, אך מת-אים גם לכ-40% של אוכלוסיית המדינה, אילו טען צ'רב שקיים יחסים מתוך הסכמה עם שרה, ושהנשיכה אומנם נשי-כתה, אלא שהיא נגרמה לו מתוך להי-טותה, היה קשה מאד להפריך טענתו זו. אולם הוא החזיק בגירסתו כי מעולם לא היה ליד שרה, ולא ניסה לאנוס אותה.

האליבי שלו התברר כבלתי-מספיק. מא-חר שהבילוי בדיסקוטק הסתיים בזמן ש-הותיר אפשרות של ביקור אצל שרה. היא העידה כי כאשר פתחה את דלתה לרענן, חשה בריח אלכוהול שנדף ממנו — אי-מות לכך ששתה בבר, לפני שהגיע אליה. **מחלת המין.** הסניגור, דני מור, הביא מומחה רפואי מצד התגנה לעניין הנשי-כה. הד"ר הנרי קרפלוס, הפתולוג הנודע, לדבריו, קוטר הנשיכה שמצא על זרועו של רענן מתאים רק לנשיכת-תינוק, אולם מאחר שגם אחיו של רענן, אשר היה הנושך לפי גירסתו של רענן, אינו תי-נוק, נפלה לחלוטין עדותו של קרפלוס.

ואומנם, השופטת ויקטוריה אוסטרוב-סקריכהן, שכתבה את פסק-הדין, החליטה לקבל את עדותה של שרה באשר לנשי-כה הטובה, של שרה, שלפניה התלוננה בבו-קר, ושלה סיפרה על הנשיכה. צ'רב הור-שע באיונס, והנשיכה היתה הסיוע.

במהלך הדיון התברר כי רענן חולה במחלת-מין, וכי הוא מקבל טיפול נגד הפרשות שנתגלו אצלו. למולה של שרה, לא נדבקה כנראה במלחתי של האנס. הדיון נחרץ, אך העונש טרם נגזר. מפני שרענן עדיין מתחת לגיל 20, ויש צורך בתסקיר של קצין-מיבחן לקביעת עונשו. אמרה עורכת-הדין פלפל, בסיכומיה: „הנשיכה היא אות קין.” היא אשר הר-שיעה את צ'רב.

מישפחה אשרוב חוזרת

לפני שבוע שנים נרצח

אינן אשרוב בדרך לחיפה.

השבוע נעצר אחיו, בני

כחשוד בהחזקת תמונות גזובות

„מה? עוד אשרוב?” שאלו השוטרים כאשר התכוננו למיבצע.

יש מישפחות השבות והזרות לתפוס את

התצלום המישטרתי של צ'רב, עם סימני הנשיכה „איקסים על הפנים”

מקומן בכותרות הפלילים של העיתונים. במשך שנים רבות היתה מישפחת אשרוב מיוצגת על-ידי אילן יפה-התואר, הוא נאשם בנסיון לרצוח את חיים דהאן, סחר בסמים, עסק בהתפרצויות ועוד כהנה וכהנה מעשים.

אולם הוא היה מסוכסך עם אנשים בעור-לם התחתון. כאשר העיד כעדי-הגנה במיש-פטו של מיכה (”פפה”) רוקנשטיין, לפני שנים רבות, טען בבית-המישפט כי איימו עליו להסלו, והוא מפתח פחד-מוות.

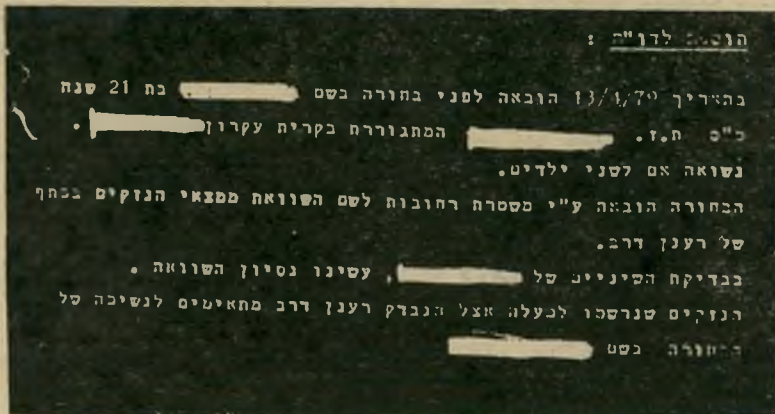
אדם אחד הורשע אז ברצח על-סמך הור-דאתו במישטרה. היתה זו לוסיאן ליאונ-טה. הוא נידון למאסר-עולם, למרות שח-

סימני הנשיכה מקרוב
„נשיכה של תינוק...”

זר בו לחלוטין מעדותו במישטרה. שניים אחרים שנחשדו ברצח זה היו יו"ל לריאה, בעל החנות פורטו ריקו ברחוב דיונגוף בתל-אביב, ישם עבד אשרוב לאחרונה. לריאה שוחרר ממעצרו מבלי שהוגש נגדו כתב-אישום, יוסף (”גץ”) עמיאל (”הג-דול”) נחשד אף הוא ברצח זה. לוסיאן העיד נגדו ועירב אותו ברצח. אולם בעיק-בות הוכחות שהגיש סניגורו, ד"ר דויד ליבאי, עיכב היועץ המישפטי את ההלי-כים נגד עמיאל, עד היום לא נפתחו אלה מחדש. עמיאל הסתבך מאז במישפט-סמים בגרמניה, ברח מהכלא, ונמצא היום במא-סר בדרום-אמריקה.

חזרה למיטבה. נצר גוסף למישפחת (המשך בעמוד 54)

חוות-הדעת הרפואית

„מתאימים לנשיכה של הבחורה בשם...”